

[Justitsministeren.]

vil jeg straks give ordre til at bryde denne modstand med de til rådighed stående midler.

Jeg kan endelig oplyse, at Københavns kommune har meddelt mig, at man i dag til morgen har påbegyndt afviklingen af nødherberget på Christianshavn.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg synes, det fremgår af den redegørelse, justitsministeren her har givet, at der ikke har været basis for over for offentligheden at give indtryk af, at den ulovlige handel med euforiserende stoffer uhindret har kunnet foregå på Projekt Fabrik. Jeg lægger særlig vægt på ministerens meget klare tilsagn om, at forsøg på modstand mod politiets indgriben ikke vil blive tolereret. Jeg går ud fra, at dette tilsagn er principielt og ikke kun gælder Projekt Fabrik, som ministeren nu oplyser bliver afviklet fra i dag. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det er et principielt tilsagn, for jeg tror, det vil skabe den klarhed over myndighedernes holdning, som jeg har efterlyst.

Endelig vil jeg gerne som et tillægsspørgsmål bede ministeren oplyse, om det har været sådan, at en anmodning fra Københavns kommune har været en nødvendig forudsætning for, at politiet har kunnet gribe ind, eller om det hele tiden har været sådan, at politiet selvstændigt har kunnet gribe ind, hvis der forelå formodninger om grove overtrædelser af narkotikalovgivningen.

Justitsministeren (Thestrup): Det er en ganske generel betragtning fra min side, at modstand mod politiet skal brydes. Den er så generel, at den ikke alene gælder i narkosager, men også i andre tilfælde. Vi kan ikke finde os i modstand mod politiet.

Må jeg dernæst sige, at det er ikke en betingelse for at gribe ind, at Københavns kommune har rettet henvendelse derom, og jeg tror slet ikke, man fra Københavns kommune har tænkt sig noget i retning af, at man ville gribe ind over for politiet. Man har tværtimod ladet politiet have frie hænder i dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hans Lund* til justitsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage for at sikre, at brandtilsyn og kontrol med skorstenenes forurening bliver effektiv under den lockout, skorstensfejermestrene har iværksat?“

Skriftlig begrundelse.

Siden den 19. marts 1971 har Skorstensfejlerlauget af 11. Februar 1778 lockoutet medlemmerne af skorstensfejersvendenes fagforbund i Danmark. Det er mit indtryk, at forhandlingerne kun kan genoptages, hvis der fra myndighedernes side kommer en opfordring til at genoptage forhandlingerne med skorstensfejersvendenes fagforbund.

Hvis befolkningen skal tage de mange løbestemmelser, som gælder for området, alvorligt, kan det ikke være rimeligt, at en konflikt af længere varighed får lov at løbe. De givne bestemmelser og anordninger er jo blevet til for at sikre befolkningen mod brandfare, kulilteforgiftning og luftforurening.

Hans Lund: Når jeg har ønsket at stille dette spørgsmål til justitsministeren, er det, fordi jeg mener, at hverken folketinget eller justitsministeren kan være tjent med, at de love og forordninger, der vedtages herinde, bliver tilsidesat. Det drejer sig jo bl. a. om love, der skal tage højde for brandfare, kulilteforgiftning og luftforurening i forbindelse med røgudluftning.

Når jeg har stillet spørgsmålet til justitsministeren, er det ikke, fordi jeg mener, at justitsministeren skal være opmand i en arbejdskonflikt, men jeg mener, at justitsministeren må opfordre parterne til at genoptage arbejdet og ellers forhandle sig til rette om en overenskomst.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan oplyse, at skorstensfejlerlauget har meddelt justitsministeriet, at brandsyn i henhold til skorstensfejersinstruksen afholdes trods lockouten dels af mestrene selv, dels af lærlinge. I øvrigt har konfliktens parter i går genoptaget forhandlingerne, og jeg forstår, at der på forhånd var en vis optimisme med hensyn til resultatet.

På denne baggrund finder jeg ikke grund til nu at foretage videre, men jeg vil natur-